

sammes 3die Behandling forandredes det igjen. Da kastede Ministeren nemlig atter sit Forslag fra ifjor ind i Folkethinget, nu forøget til 1,800,000 Rd., om Bevilling til Bygning af et større Pantserflib i Udlandet. Det blev imidlertid atter forkastet, men der skete derhos samtidig en Forandring i, hvad der var blevet vedtaget ved 2den Behandling, idet man nu forandrede Bevillingen til et mindre Skib eller en Monitor til en Bevilling til et større Pantserflib. Det var altsaa anden Gang, at den Forudsætning, hvorunder den høitærede Minister først havde foreslaaet den omtalte Dræffonnert bygget, bristede, det var anden Gang, at Bevillingen til Bygning i Udlandet af et større Pantserflib blev negtet, og dermed bortfaldt jo ogsaa efter hans egne Attringer ifjor, Grunden til at søge Bevillingen til Dræffonnerten. — Naar den høitærede Minister nu har meent, at det kunde være meget uanstændigt for os at have et saadant meget hurtigseilende Skib, saa drifter jeg mig naturligtvis ikke til at modstige ham. Dertil, jeg troer det meget gjerne, ja, jeg er endog fuldkommen overbevist om, at han har Ret deri. Men saa bliver Spørgsmaalet rigtigt nok i alt Fald, om det Skib, som Ministeren har foreslaaet at bygge, da virkelig vil blive et meget hurtigseilende Skib? Det benegtes jo efter mange Sagkyndiges Erklæring. 13 Mile i Bagten er nemlig ikke nu nogen stor Hurtighed, og det Pantserflib, der skal bygges paa Væstet, maa f. Ex. bringes op til næsten 14 à 15 Mile i Bagten. Men i ethvert Fald kan den høitærede Minister være fuldkomment overbevist om, at hvis vi engang faae en Krig med den Tjende, som vi nu nærmest tænke os, saa vil vor Tjende have Pantserflibe, der seile hurtigere end hans Dræffibe, og saa forekommer det mig rigtigt nok ganske overordentlig tvivlsomt, om de omtalte Dræffibe vilde kunne ~~overordentlig~~ ~~hurtig~~ ~~seile~~ ~~hurtigere~~ end de nye. Hvis Forh. nu endda var det, at man ~~kan~~ ~~bygge~~ ~~dem~~ ~~hurtigere~~ ~~end~~ ~~de~~ ~~nye~~ ~~Dræffibe~~. Saa det store Pantserflib, som Folkethinget nu har givet Bevilling til at bygge, vil medtage mange Aar, og imedens kunne vi tillige bygge det nye Dræffib meget hurtig færdig, thi saa havde den høitærede Minister dog Noget, der kunde tale for

hans Anskuelse, saa havde han dog Ret i, at det altid var et Skib mere, og at, selv om vi ikke fik nogen Nytte deraf i en Krig, saa var det dog et godt og nyt Skib at have. Men kan et saadant Dræffib da bygges hurtigt? Nei, thi det er blevet udtalt af Sagkyndige under disse Forhandlinger, at man ved at bygge et Dræffib hurtigt, formindsker dets Varighed; jo hurtigere et Dræffib bygges, desto hurtigere raadner det nemlig, hvormod man med Hensyn til Jernflibe kan forceere Bygningen saameget, som man har Penge og Arbeidskraft til. Den høitærede Minister vil altsaa, hvis han sætter Præis paa at faae et Skib, som har nogen Varighed, og hvis han ikke vil kaste Pengene ud af Binduet til et Skib, der raadner op, saa Aar efter at det er anskaffet, blive nødt til at bygge det langsomt, og der er selvfølgelig ligesaa megen Sandsynlighed for, at det store Pantserflib vil kunne være færdigt, naar vi engang kunne vente, at Krigen indtræffer, som der er for, at det nye Dræffib vil være færdigt. Men saa forekommer det mig rigtigt nok saa indlysende som muligt, at det Nettes vil være at sætte alle Kræfter paa Pantserflibet.

Nu har den høitærede Minister vel sagt: Ja, men vi kunne ikke taar bruge en større Bevilling til Pantserflibet, thi der foreligger rigtigt nok en Tegning til samme, men denne skal først undersøges og approberes, saa skal Skibet tegnes i fuld Størrelse, saa skulle Materialerne bestilles, og hele Foraaret vil saaledes gaae hen, inden vi kunne komme til at gjøre noget Synderligt ved selve Skibet. Jeg kan altsaa ikke bruge mere end, hvad der er bevilget, nemlig 122,300 Rd. Dette troer jeg imidlertid kommer meget an paa den høitærede Ministers egen Villie. Man har jo Exempler paa, at Ting, som man først forestillede sig som meget vanskelige at tilendebringe, kunne gaae overordentlig hurtigt. Et lille Exempel herpaa kan jeg dog ikke undlade at anføre. Det sidste Pantserflib, der blev færdigt, nemlig „Eindormen“, havde overordentlig vanskeligt ved at komme til en Prøve. Det var færdigt, og Massiniet var færdigt, men en Prøve kunde ikke skee, fordi